

POSUDEK ŠKOLITELE NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI DANIELA HROMADY „BÁSEŇ O JABLKU“.

Osvojování si jazyka patří k jednomu z nejenigmatičtějších problémů ve vědách o člověku a celou problematikou se zabývají různé myšlenkové školy s názory často radikálně odlišnými. Daniel Hromada se rozhodl zhostit nelehkého úkolu – představit nový přístup k uvažování o dané problematice. Vzniklá bakalářská práce je v mnoha ohledech mimo-řádná. Kromě využívání celé řady obrazových prvků či citátů - tkví neobvyklost práce především v poetizujícím jazyce, což rozhodně není u odborného textu zvykem. Dalším typickým znakem práce je její synkretická, možná výstižněji cross-overová podoba. To by nemuselo být inherentně špatně, ovšem na pisatele to klade výrazně vyšší nároky. Dle mého přesvědčení se musí v takovém případě velmi dobře orientovat ve výchozích disciplínách, a zde se obávám, že leží hlavní úskalí této práce. Pokud by autor obory jako je, kvantitativní lingvistika, kognitivní psychologie, etologie, neurovědy a další dobře znal, musel by nutně některá svoje východiska upravit nebo alespoň zmírnit. Konkrétně se jedná o jeho analýzu 5T, role podmiňování při učení se jazyku, koncepty vrozenosti atd. Hlubší kritiku práce však přenechávám oponentovi.

Ke své roli školitele jsem se v případě Daniela Hromady dostal ve chvíli, kdy práce byla v zásadě napsána. Upřímně tedy mohu říci, že autor pracoval zcela samostatně. I když jsme v posledních měsících o některých problémech korespondovali, byly vzhledem ke stavu rozpracovanosti práce a studiu autora v Paříži moje manévrovací schopnosti značně omezené. Pokud bychom se setkali dříve, pokusil bych se ho přesvědčit, že si ukousl příliš velké sousto, a že by práci prospělo užší a hlubší zacílení.

Ač je předložená práce jak po formální stránce, tak i z výše uvedených obsahových důvodů problematičtější, domnívám se, že autor jednoznačně prokázal vysokou dávku kreativity a schopnosti analyticky uvažovat a navrhuji přijmout předloženou práci jako bakalářskou s hodnocením dobře.

V Praze 12-3-2009

Mgr. Jan Havlíček, Ph.D.